

cendi; et producens tales testes ad quid teneatur. Vide *verb.* Testis, *num.* 34 et 35.

Impediens testium productionem quomodo peccet, *num.* 36.

Testes antequam deponant, jurare debent, et tale juramentum undequaque explicatur, *num.* 37 ad 41.

Testes quomodo et a quo sint examinandi, *num.* 42 ad 46.

Testium examinatio quando et in quo loco fieri debeat, et quid si testes examinandi sint personæ egregiæ, vel senes, aut valetudinarii, aut paupertate depressi, aut feminae, *num.* 47 ad 53.

Assignantur interrogatoria quæ faciendæ et quæ cavendæ sunt in examinatione testium, *num.* 54 ad 58.

QUOAD TESTIUM EXCEPTIONEM, SEU REPROBATIONEM, COACTIONEM, ET OBLIGATIONEM.

Exceptiones, quæ testibus possunt obijci, sunt triplicis generis; et assignatur quomodo fieri possint, et quando sint opponendæ. Vide *verb.* Testis, *art.* 3, *num.* 1 ad 7.

An et quando quis possit reprobare testes a se, et pro se antea productos, *n.* 8 et 9.

Testes probatorii possunt reprobari per alios testes reprobatos reprobatiorum; et assignantur qui sint tales testes, *num.* 10, 11.

Testes recusantes testificari quando, in quibus causis; et contra quos ad testificandum compelli possint, vel non, *num.* 12 ad 29.

Testis qui juravit se nihil depositurum in iudicio, an compelli possit ad deponendum, *num.* 30, 31 et 32.

Testes an et quando possint in iuramento præstando uti restrictione mentali, seu amphibologia, aut æquivocatione. Vide *verb.* Juramentum, *art.* 1, *n.* 13; *verb.* Restrictio mentalis; *verb.* Reus.

Testis ex quo titulo et quando teneatur testificari sponte, vel solum quando a iudice competente interrogatur, *num.* 34 et 35.

Judex quando censeatur justè et iudice exigere a testibus testimonium, *num.* 36.

Assignantur aliqui casus in quibus testis sub mortali tenetur testimonium ferre in legitimo iudicio; et alii casus assignantur in quibus non tenetur etiam iudice præcipiente, *num.* 37, 38, 39.

Testis peccat in pluribus quæ assignantur, *num.* 40.

Testis qui ex malitia, vel ex ignorantia falsum deponit, quas penas incurrat, et ad quid teneatur, vel non, *num.* 41 ad 45.

De testibus habentibus notam manum. Item de testibus pluribus, sed singularibus quoad varios actus. De testibus pro electione sepulture requisitis. De testibus synodalibus, et iis qui matrimonio assistunt, *num.* 47 et seqq.

Testes produci debent coram iudice cui fides est faciendæ, qui tamen iudex solet quandoque examen delegare, qua delegatione non intercedente examen a notario factum ex proprio libitu est nullum, *num.* 63 ad 67.

Alia ad rem. Vide *verb.* Judex, Juramentum, Restitutio, Restrictio mentalis, Reus.

Testium præsentia quoad matrimonium. Vide *verb.* Matrimonium quoad impedimenta, *art.* 1, *num.* 19 ad 115.

TETRAGONOMETRIA.

Tetragonometria quid. Vide *verb.* Mundus, *num.* 200.

THALMUD HEBRÆORUM (VII, 971).

Judæi et Hebræi unde sint dicti; quid sit et importet eorum Thalmud, quando et a quibus fuerit compilatum. Vide *verb.* Thalmud Hebræorum, *n.* 1, 2 et 3.

Thalmud aliud est Hierosolymitanum, et aliud Babylonicum; et utrumque quid contineat, *n.* 4, 5 et 6.

Thalmud cujus jussu fuerit prohibitum, combustum; et quæ pœnæ fuerint impositæ transgressoribus, *num.* 7 ad 15.

Thalmud plura continet apta Judæorum pertinaciæ emolliendæ, *num.* 14.

Quin etiam ad catholica dogmata confirmanda adversus heterodoxos, *num.* 15.

Judicia virorum doctissimorum de eodem Thalmud, *num.* 16.

THEOLOGIA, THEOLOGUS (VII, 978).

Theologia quid et quotuplex sit assignatur et explicatur. Vide *verb.* Theologia, *num.* 1 ad 7.

Theologia tum ratione subjecti in quo recipitur, tum ratione objecti circa quod versatur; varie dividitur, et singulæ divisiones assignantur et explicantur, *num.* 8 ad 17.

Affertur origo cathedræ scholasticæ religionis seraphicæ, *num.* 18.

THEOLOGIA QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT THEOLOGUM.

Vide *verb.* Canonicus, *art.* 2, *num.* 1 ad 44.

THEORICA.

Theorica planetarum quid. Vide *verb.* Mundus *num.* 204.

THESAURUS.

Thesaurus Sanctæ Matris Ecclesiæ. Vide *verb.* Indulgentiæ, *art.* 1, *num.* 4.

Thesaurus. Vide *verb.* Dominium, *art.* 3, *num.* 26 ad 45, et *verb.* Societas inter fratres, *num.* 24.

THESIS.

Thesis quid, et ejus differentia ab hypothesis. Vide *verb.* Mundus, *num.* 100, 101.

THURIFICATIO (VII, 980).

Thurificatio quomodo, quando, quibus et a quibus fieri possit, ac debeat, et quæ præcedentia servanda sit in ipsa faciendâ. Vide *verb.* Thurificatio, *per tot.*, ubi ad rem adducuntur varia decreta sacræ Rituum congregationis.

Thurificatio ad sanctissimum Eucharistiæ sacramentum, sive expositum illud sit, sive in tabernaculo altaris reconditum. Vide *num.* 72 et seqq. Thurificatio an et quomodo prosit defunctis. Vide *verb.* Suffragia, *num.* 22.

TITULUS (VII, 995).

Titulus crucis Domini quando Romæ inventus. Vide *verb.* Titulus, *num.* 1.

Titulus Servus servorum Dei, quo utitur papa in bullis, a quo fuerit primo inventus, et quare is sic se vocet, *num.* 2 et 3.

Titulus Eminentissimi quando cœperit dari cardinalibus, et tituli cardinalitii qui olim fuerint tum in Urbe tum extra Urbem; et a quo præscripti, numerati, ac designati fuerint, *num.* 4 ad 10.

Assignatur qualis titulus tribuebatur olim nobilibus personis, et qualis competat monialibus, *num.* 11, 12 et 13.

Alia ad rem, *num.* 14 ad 28, et *verb.* Capitulum, *art.* 3, *num.* 66.

De tituli assignatione pro sacris ordinibus, *num.* 31 ad 35.

Titulus insignis cuiusque competat, et quibus competat titulus capitularium, *n.* 36.

Titulus Illustrissimi non debetur vicario apostolico. Vide *verb.* Vicarius apostolicus, *num.* 53.

TOLERANTIA DIVERSARUM RELIGIONUM.

Tolerantia diversarum religionum quæ sit et quid importet. Vid. *verb.* Tolerantia, *per totum.*

TONSURA.

Vide *verb.* Ordo, *art.* 1, *num.* 8, et *art.* 2, *num.* 1.

TOPOGRAPHIA.

Topographia quid. Vide *verb.* Mundus, *num.* 205.

TRADITIONES (VII, 1004).

Tradio sive generatim, sive magis strictè sumpta explicatur. Vide *verb.* Traditio, *num.* 1 et 2.

Tradio dividitur in divinam, apostolicam, et ecclesiasticam. Et quæ sint singulæ; quomodo admittendæ, ac observandæ; et qualem habeant auctoritatem, *num.* 3 ad 7.

TRANSACTIO (VII, 1005).

Transactio dupliciter sumpta assignatur et explicatur. Vide *verb.* Transactio, *n.* 1, 2 et 3.

Ad transactionem strictè sumptam tria requiruntur et assignantur, *num.* 4 ad 8.

Quæ personæ possint transigere, et de quibus rebus possit fieri transactio, vel non, *num.* 9 ad 25.

Transactio bona fide celebrata, an et quomodo revocari possit, *n.* 24 ad 30.

Afferuntur varia decreta sacræ congregationis immunitatum concernentia transactionem inter ecclesiasticos et laicos, *num.* 31 ad 38.

An transactio non inspectis tabulis testamentariis super relictis in testamento facta, sustineatur, si inspectioni illi fuerit renuntiatum, vel iuramento ipsa transactio fuerit confirmata, *n.* 39 et seqq.

De alimentorum in testamento relictorum transactione, *n.* 44 et seqq.

An transactio hodie involvat novationem, *num.* 48 et 49.

TRANSITUS (VII, 1015).

REGULARES PROFESSI DE CUJUS LICENTIA TRANSIRE POSSINT AD ALIAM RELIGIONEM, ET CUM DEBITA LICENTIA TRANSEUNTES AD QUID TENEANTUR, ET AN TRANSIRE POSSINT AD LAXIOREM.

Vide *verb.* Transitus, *n.* 1 ad 4.

Transitus regularium conversorum ad statum clericalem, et de statu clericali ad statum conversorum de cujus licentia fieri possit, *num.* 5 ad 9.

Quoad ea quæ concernunt affiliationes regularium in aliis conventibus, et transitus eorum ad alias provincias. Vide *verb.* Affiliatio, *per tot.*

Transitus de ritu Græco ad Latinum, et e contra, de cujus licentia fieri possit, *n.* 11 et 12.

Transitus cadaveris per alias dioceses, et parochias quomodo fieri possit? et an possint parochi ratione talis transitus aliquid exigere, *num.* 13 et 14.

Quis concedere possit transitum regularium de uno ad alium ordinem, *num.* 15 ad 20.

Transitus de uno ordine ad alium fieri nequit sine causa, *n.* 21 et 22.

Quid episcopus auctoritatis habeat in revisione indulti dati illis qui ab uno ad alium ordinem transeunt, *n.* 23 et 24.

De transitu a ritu Græco ad Latinum, et de Latino ad Græcum, *n.* 25 ad 30.

An transeunte abbate alicujus monasterii ad religionem strictioris observantiæ, procedi statim valeat ad electionem successoris in prælaturam, *num.* 31 ad 35.

TRANSITUS SENTENTIÆ IN REM JUDICATAM (VII, 1021).

Sententiæ quando et quomodo in rem judicatam transeat, vel non. Vid. *verb.* Transitus sententiæ, *per totum*; ubi etiam de condemnatione in expensis.

TRANSLATIO (VII, 1025).

Translatio festo, ordinariè non transfertur indulgentia. Vide *verb.* Translatio, *n.* 1.

Alia plura attendenda circa translationem festorum, imaginum, vel reliquiarum; et circa translationem monialis, vel regularis, ad aliud monasterium; episcopi ad aliam Ecclesiam, et circa translationem conventuum, *num.* 2 ad 26.

TREBELLIANICA.

Vide *verb.* Falcidia, *n.* 4.

TREUGA (VII, 1029).

Treuga quid sit et quomodo vocetur in jure civili, et in quo differat a pace. Vide *verb.* Treuga, *n.* 1, 2 et 3.

Treuga est duplex, conventionalis, et canonica, et quæ sit utraque, *num.* 4, 5 et 6.

Treugæ canonicæ quibus diebus sint servandæ, et quæ pœnæ contra eas violantes sint statutæ, *n.* 7 et 8.

Quæ personæ gaudeant treuga, seu securitate perpetua, *num.* 9 et 10.

An, quando, et quibus de causis inita pax et treuga cum hostibus frangi possit, *num.* 11.

TRIBUTUM.

Tributum quid, et quotuplex sit. Vide *verb.* Gabella, *n.* 4 et 5.

TRIDENTINI CONCILII DECRETA (VII, 1031).

Summatim enuntiantur illi circa quos concilii Tridentini decreta impleri jubentur. Vid. *verb.* Tridentini concilii decreta, *per totum.*

TRIGONOMETRIA.

Trigonometria quid. Vid. *verb.* Mundus, *n.* 200.

TRIREMIUM.

Triremium pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 25.

TRISAGIUM (VII, 1032).

Affertur motivum cur cœperit cani trisagium, quo tres divinæ personæ laudantur. Vide *verb.* Trisagium, *per totum.*

TRITAVIA, TRITAVUS.

Tritavia, tritavus, quæ et quis sint. Vide *verb.* Affinitas, *art.* 1, *n.* 15.

TROPICI.

Tropici unde dicti, et cur unus vocetur tropicus Cancræ, et alter tropicus Capricorni. Vide *verb.* Mundus, *num.* 150.

TRUFFATORES.

Truffatorum pœnæ quæ sint. Vide *verb.* Pœna, *art.* 2, *n.* 213.

TUTELA, TUTOR, CURA, CURATOR (VII, 103).

Tutela quid sit, et qui sint tutores. Vide *verb.* Tutela, *num.* 1 et 2.

Tutela alia est testamentaria, alia legitima, et alia dativa, et quæ sint singulæ, *num.* 3 ad 7.

Tutela quando finiatur, *num.* 8 et *num.* 117.

Tutela finita, incipit cura; et assignatur tempus quo durare solet, *num.* 9 ad 12.

Curator quid sit, et in quo differat a tutore, *num.* 13 ad 16.

Tutor, finita tutela, an adhuc perseverare possit tanquam curator, *num.* 17, 18 et 19.

Tutor dativus, perveniente altero ex fratribus ad majoritatem, cessat quoad omnes fratres, secus de tutore testamentario, *num.* 20 et 21.

Tutor a quo iudice sit constituendus; et quid si pupillus sit clericus, vel si plures pupilli, partim sint laici, et partim ecclesiastici, *num.* 22 ad 28.

Curator tam personis quam rebus quomodo et

a quo iudice sit constituendus. Vide *verb.* Tutela, num. 29, 30 et 31.

Parentes an, quando, quomodo, et quibus filiis possint tutores constitui, num. 52 ad 46.

Constituendus tutor cuius ætatis esse debeat; et qui possint esse vel non esse tutores, n. 47 ad 65.

Uxor tutrix a marito constituta an renuntiare debeat secundis nuptiis, num. 64 et 65.

Tutela legitima competit proximiori pupilli; si vero fuerint plures in eodem gradu, omnes admitti debent ad tutelam, et traditur præferentiæ ordo servandus in ipsa tutela assignanda, num. 66 ad 84.

Tutores et curatores quando teneantur inventarium conficere, num. 85, 86 et 87.

Curatores quibus personis dari seu constitui possint, num. 88 ad 104.

Tutores et curatores tenentur satisfacere, exceptis tamen tutoribus testamentariis, et illis qui dati sunt ex inquisitione, num. 105, 106, 107.

Tutores et curatores ad quid teneantur circa administrationem honorum pupillorum et minorum, num. 108, 109 et 110.

Tutor cogi non potest a pupillo ad rationem administrationis tutelæ reddendam, si ipse pupillus effectus major eum ab hac redditione rationum liberavit, num. 118 ad 120.

Tutor non potest reportare cessiones contra pupillum et ita quidem, ut si quas reportaverit, eas cedant beneficio ipsius pupilli, num. 121 et 122.

Tutores et curatores an possint accipere vel petere salarium, num. 141 ad 145.

An et quando pupilli et minores possint sine auctoritate tutorum et curatorum contractus celebrare, num. 146.

U

ULTIMI SUPPLICII POENA.

Vide *verb.* Poena, art. 2, n. 27.

UNCTIO EXTREMA.

Vide *verb.* Extrema unctio.

UNIO BENEFICIORUM, seu ECCLESIA RUM (VII, 1288).

Unio beneficiorum, seu ecclesiarum quid sit, et quot modis fieri possit. Vide *verb.* Unio beneficiorum, num. 1 ad 5.

Quamvis regulariter unio beneficiorum inter odiosa recenseatur, tamen non ita subito contra illam pronuntiandum, quia necessitas et iustitia dant ei causam, n. 86 ad 92.

Unio beneficiorum alia est perpetua, et alia temporalis; et quæ sit utraque, num. 6.

Unire episcopatus et alia beneficia quis possit, vel non, num. 7 ad 16.

Ad faciendam beneficiorum unionem præter legitimam facultatem requiruntur tres præsertim conditiones, quæ assignantur et explicantur, n. 17 ad 40.

Episcopus quæ beneficia unire possit, vel non, et quorum beneficiorum unio fieri possit seminario, num. 41 ad 72.

Unio legitime facta qualem effectum sortiri debeat, num. 73, 74 et 75.

Quales uniones examinari possint ab ordinariis, num. 76.

Uniones, quæ nec in toto, nec in parte sortitæ sunt effectum, quando nullæ sint ac revocentur, n. 77 et 78.

Unio quando censeatur effectum sortita, num. 79.

Unio in dubio a quo probari debeat, num. 80.

Unio probatur pluribus modis, qui assignantur, num. 81.

Unionem beneficiorum dissolvere quis possit, et quid in casu requiratur, num. 82, 83 et 84.

Alia ad rem. Vide n. 93 ad finem, et *verb.* Dismembratio, *verb.* Seminarium.

URANOGRAPHIA.

Uranographia quid. Vide *verb.* Mundus, n. 101.

USUCAPIO (VII, 1441).

Vide *verb.* Præscriptio.

PRÆSCRIPTIO QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT NATURAM, EFFECTUM, CONDITIONES PRÆSCRIPTIONIS, SEU USUCAPIONIS.

Præscriptio sumitur generatim et magis proprie, et quid utraque sit. Vide *verb.* Præscriptio, art. 1, num. 1, 2 et 3.

Præscriptio per quid distinguatur ab usucapione, num. 4 et 5, et 11 ad 13.

Usucapionis effectus præscriptioni a Justiniano fuit attributus, num. 14.

Quod etiam a jure canonico fuit acceptum, n. 14.

Præscriptionis definitio traditur, et assignantur causæ, ob quas fuit introducta, num. 6, 7 et 8.

Præscriptio, seu usucapio est valida et licita in utroque foro, et innuitur quid requiratur ut sit legitima, et habeat vim licite et juste transferendi rerum dominium, num. 9 et 10.

PRÆSCRIPTIO QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT RES QUÆ POSSUNT PRÆSCRIBI, VEL NON.

Personæ præscribere valentes quæ sint et enumerantur. Vide *verb.* Præscriptio, § 1, num. 1 ad 5.

Omnes res possunt præscribi nisi lege aliqua, vel speciali ratione prohibeantur, num. 6 ad 8.

Homines liberi præscribi non possunt; et innuitur quando homines servi possunt præscribere libertatem contra dominum, num. 13 et 14.

Res sacræ a quibus præscribi possint, vel non, num. 15 et 16.

An possit dari ut valeat præscriptio contra onera et fundationes beneficiorum, et contra onus et numerum missarum, num. 17 ad 20.

Alia plura assignantur, quæ præscribi nequeunt, num. 21 ad 35.

Præsertim de jure canonico, num. 36 ad 44.

An ea quæ a præscriptione longissimi temporis eximuntur, immunita quoque sint a præscriptione immemorabili vel centenaria, num. 45.

Quod tempus sit ad præscriptionem necessarium, num. 9 ad 12.

PRÆSCRIPTIO QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT BONAM FIDEM AD PRÆSCRIPTIONEM REQUISITAM.

Bona fides in proposito quid sit, et quis dicatur mala fide possidere. Vide *verb.* Præscriptio, § 2, n. 1 et 2.

Bona fides an et quando requiratur tum jure canonico, tum civili ad legitimam præscriptionem? et an possessor malæ fidei possit rem alienam præscribere, num. 3 ad 14.

Dubitans, an res sit sua, necne, an possit illam præscribere, num. 15 et 16, et num. 22.

Ignorantia tam juris quam facti an et quando impediatur bonam fidem requisitam ad legitimam præscriptionem, num. 17 ad 21.

An doctrina juris canonici de bona fide locum etiam sibi vindicet in præscriptione actionum maxime personalium, num. 23.

An de jure canonico mala fides obstet etiam immemorabili præscriptioni, num. 25.

An communitas semel in mala fide existens semper dicatur existere in mala fide, num. 25.

PRÆSCRIPTIO QUOAD EA, QUÆ CONCERNUNT TITULUM AD PRÆSCRIPTIONEM REQUISITUM.

Justus titulus ad præscriptionem requisitus quis sit. Vide *verb.* Præscriptio § 3, num. 1 et 2.

Talis titulus potest esse multiplex et assignatur qualis sufficiat, vel non, ad præscriptionem, et quando, et quare sufficiat unus, et non alius, num. 3 ad 9.

Præscriptio immemorabilis quæ sit, an habeat vim veri tituli, et per quid probari debeat, num. 10, 11 et 12.

PRÆSCRIPTIO QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT POSSESSIONEM AD PRÆSCRIPTIONEM REQUISITAM, EJUSQUE DORMITIONEM, INTERRUPTIONEM, AC RESTITUTIONEM IN INTEGRUM CONTRA EAM.

Ad præscriptionem qualis possessio requiratur, ac sufficiat. Vide *verb.* Præscriptio, § 4, num. 1 ad 7.

Præscriptio quando dicatur non procedere, n. 8.

Præscriptio jam inchoata quando dicatur dormire et interrumpi; et assignatur differentia inter dormitionem et interruptionem præscriptionis, num. 9, 10 et 11.

Interruptio præscriptionis est duplex, naturalis, et civilis, et quæ sit utraque, num. 12.

Utrum ad dormitionem possessionis ad præscribendum comparata sufficiat sola hostilitas, vel belli status, an requiratur præterea justitia, num. 19 et seqq.

Notabilis est differentia inter casum quo dormit præscriptio, et casum quo interrumpitur, num. 22.

Ut pariter differt interruptio naturalis præscriptionis ab interruptione civili, n. 23.

Vide ad materiam cætera, num. 24 et 25.

Præscriptio an et quando interrumpi possit per litis contestationem, et quando et per quid interrumpi possit civiliter; et interrupta an et a quo possit denuo inchoari, num. 13 ad 17.

Beneficium, seu remedium restitutionis in integrum, quibus concedatur, num. 18.

PRÆSCRIPTIO QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT TEMPUS AD COMPLENDAM PRÆSCRIPTIONEM RERUM, SERVITUTUM, ET ACTIONUM, REQUISITUM.

Res mobiles et immobiles privatorum cum titulo quo tempore præscribi possint, quæ veniant nomine rerum mobilium et immobilium. Vide *verb.* Præscriptio, § 5, num. 1 ad 4.

Præsentem et absentem quantum ad propositum quinam dicantur, et quid de eo qui fuit quibusdam annis præsens, et quibusdam absens, num. 5, 6 et 7.

Res furtivæ, seu vi possessæ, quo tempore, et a quo possessore præscribi possint, num. 8 ad 11.

Vide in nota.

Res tam mobiles quam immobiles privatorum sine titulo, quo tempore præscribantur, num. 12.

Res sive mobiles, sive immobiles Ecclesiæ Romanæ, et aliarum ecclesiarum, monasteriorum, ordinum regularium, et aliorum locorum piorum, et bona patrimonialia clericorum, quo tempore præscribantur, num. 13 ad 19.

Bona fisco seculari incorporata, vel eidem debita ob mortem alicujus decedentis sine legitimo hærede, quo tempore præscribantur, num. 20 ad 23.

Servitus sive personalis, sive realis, sive mista, an, quomodo, et quo tempore præscribi possit, num. 24 ad 29.

Actiones civiles tam reales quam personales, et obligationes, seu debita rerum mobilium et immobilium, an et quo tempore præscribantur, n. 30, 31 et 32.

Quo tempore præscribantur legata et fideicommissa contra legatarium et fideicommissarium; et quo actiones et obligationes adversus ecclesias et loca pia, num. 33 et 34.

Actiones criminales, seu ad aliquod crimen accusandum, quo tempore extinguantur, num. 35 ad 42.

Actio redhibitoria quæ et quo tempore præscribatur, num. 43.

Actio quanti minoris quæ et quo tempore præscribatur, num. 44.

Ad præscribendum contra legem sive civilem, sive canonicam, quot anni requirantur ac sufficiant; et an requiratur bona fides, num. 45 ad 48.

Quantum tempus requiratur ad præscriptionem jurispatronatus; et in quo præscriptio principaliter differat a consuetudine, num. 49 et 50.

Jus divinum non præscribitur, et raro præscribitur jus ecclesiasticum commune, § 1, num. 55.

Cætera vide n. 51 et 52.

De effectu usucapionis, et longi temporis præscriptionis, spectato etiam jure Justiniano, vide *verb.* Usucapio, art. 2, per totum.

USURA (VII, 1479).

Usura juxta varias sui acceptiones describitur. Vide *verb.* Usura, n. 1 et 2.

Usura dividitur in mentalem et realem, in manifestam et tacitam, in lucrativam, compensatoriam et punitivam, et singulæ explicantur, num. 3, 4 et 5.

Ostenditur usuram proprie dictam, seu lucrativam, esse prohibitam de jure divino, canonico et naturali, num. 6 ad 11.

Usura usurarum lucratoria quid sit, et quo jure prohibita, num. 12 et 13.

Usura quomodo et quando sit permissa jure Cæsareo, seu civili communi. Et ad quid principes circa ipsam teneantur, num. 14 ad 20.

Usura compensatoria quomodo sit licita, n. 21.

Usura punitoria seu moratoria est licita, et quare, num. 22.

Mutuans accipiens pignus a mutuuario cum pacto ut interim fructus pignoris lucretur, an committat usuram, num. 23 et 24.

Pactum Antieriseos et legis commissoriæ an sit usurarium, num. 25 et 26.

Usuræ non possunt exigi ob favorem causæ piæ, neque ad id dari potest dispensatio; sunt tamen liciti montes pietatis, n. 27, 28 et 29.

Assignatur in variis casibus quomodo ratione mutui committi possit usura, num. 30 ad 49.

Contractus ille qui vulgo dicitur a godere, quomodo ab usura possit excusari, num. 50.

Qui recusat mutuare pecuniam, sed ipsam tradit indigenti, dicendo, quod emit ab ipso suas vaccas, et easdem ei locat pro pensione annua ei solvenda, vel dicendo, quod tali pecunia conducit suas operas ad futuram messem, an excusetur ab usura, num. 51 et 52.

Ementes res, chirographa, et alia credita minori pretio quam valeant, quando excusentur ab usura et restitutione, vel non, num. 53 et 54.

Emerere vel vendere rem sine justo titulo infra vel supra pretium, ob solam anticipatam vel dilatam solutionem, est usura, num. 55 et 56.

Venditores quando excusentur ab usura et restitutione, vel non, num. 57.

Contractus mohatra est usurarius, num. 58.

An mutuans possit ex contractu usurario celebrato percipere et retinere lucrum quod ex alio justo contractu (quem celebrasset, si scivisset) recipere et retinere potuisset, num. 59 ad 62.

Contractus vulgo dictus trium contractuum an sit usurarius, vel non, num. 63.

Assignantur plures qui cooperantes ad exigendas vel solvendas usuras peccant mortaliter, et tenentur ad restitutionem, num. 64.

Mutuarius petendo mutuum sub usuris quando et quomodo peccet, num. 65 et 66.

Mutuarius post acceptum mutuum sub usuris